

JOH. JONSTONI
THAUMATO-
GRAPHIA
NATURALIS,

In decem Classes distincta,

in quibus

ADMIRANDA

I. <i>Cæli.</i>	VI. <i>Avium.</i>
II. <i>Elementorum.</i>	VII. <i>Quadrupedum.</i>
III. <i>Meteororum.</i>	VIII. <i>Exanguium.</i>
IV. <i>Fossilium.</i>	IX. <i>Piscium.</i>
V. <i>Plantarum.</i>	X. <i>Hominis.</i>

AMSTELODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM,

M DC LXI.

Gillius Bufo ex suo crematus regeneratur cinere. At in Daciene, novi orbis provincia, ex guttis mancipiorum dextra cadentibus, dum irrigant pavimenta, illico gignitur. *Martyr* eas in pulices ætate convertit, Causam aëti cænofo ac fœtido adscribit. Si bacillo sæpius verberetur, inflato corpore, virus primo è clunibus exprimit; lacteis dein quibusdam guttis sudat. *Salvia* delectantur, eandemque inficiunt. Hinc periculum, duorum amantium firmatum morte. Cum enim gingivas foliis ejus sibi invicem confricarent, subito extincti sunt, sub effossa luridus bufo inventus. *Mizald. Memorab. Cent. 1. Aphorif. 1.* Similem historiam *Paracelsus* libro de Venenis cap. 24. recenset. *Fridericus Dux Saxonie* ad sanguinem sistendum veru ligneo transfixum, & in umbra arefactum, involutum syndone, manu tenendum dedit, donec intra incalesceret. *Rationem Gesnerus* in horrorem conjicit. *Borax* species est bufonis, fusci coloris & maximè, ita ut cubitalis efficiatur magnitudinis in terris calidis: & solet aliquando partum suam in dorso gestare. In hujus fronte lapis invenitur. Interdum est albus, interdum fuscus, qui probatur, si in medio citrinam obtinet guttam. Aliqui os tantum esse dicunt: aliqui ex viscosa illa spuma nasci, quam bufones verno tempore congregati efflant in caput alicujus eximil. *Gesner. li. 2. de Oviparis*, ut lapidem esse credat, persuaderi non potest. De Ranis qui plura voluerit *Libanii Batrachiorum libros* legat, inveniet.

C A P U T XXXII.

DE RANGIFERO & RHINOCEROTE.

Rangiferum profert septentrio, Norvegia præsertim ac Suecia, cervi specie, corpore tamen majore & insigni robore. Tres illi cornuum in capite ordines, ita ut in singulis bina sint, & virgultis circumpositum videatur caput. Ex his duo majora cæteris: perfectio-

nem, ubi attingere, cubitorum quinque attingunt mensuram, viginti & quinque conspicui ramis. *Albertus*. Mulgentur, & triginta miliaria uno emetiuntur die. *Olaus*. *Rhinoceros* Elephanto est par magnitudine animal, unico in nare cornu, hinc nomen. Hoc vero modice inflexum tantum acuminis, ut ferrum & saxa penetraret. *Alian*. Pellis ei prædensa crustis compacta squammatim, colore & figura testitudinis dixeris testam, tam firma, ut ægre cedat jaculo. Hostis est Elephanti. His contra pugnaturus saxis cornu acuit, mox cuspidato Elephanti crura toto rictu subiens, alvum, quæ mollior, petit, discerpitque eandem. Exemplum qui voluerit, *Camerarium* in *subcistris* horis consulat.

CAPUT XXXIII.

DE SERPENTIBUS VARIIS.

IN Provincia Catajam, Tartariæ regi subiecta, decem passuum in longitudine sunt serpentes, decem crassi palmos. Prioribus aliqui carent pedibus, unguis horum instructi loco. Oculos tam grandes habent, ut duorum panum quantitatem adæquent. Mire in medendo pollent. A rabido enim cane admorsus, si vel unius denarii pondere inde biberit statim sanatur. Et mulier in partu laborans, si quantulumcunque inde gustaverit, mox partu exoneratur. *Paul. Venetus*. Americus *Vesputius* vidit apud Indos quosdam qui in cibum cedebant. Capreolotum illis erat magnitudo, longitudine sesquibrachium æquabant, pedes longi, fortibus armati unguis, discolor pellis, serpentis rostrum. A navibus ad extremam caudam seica quædam per tergum sic protendebatur, ut animalia ventos serpentes autumaret. Similes *Calecutum* habet, æporum magnitudine, vastiori etiam aliquanto capite, pedum quatuor, veneno nullo, morsu noxio. *Ludov. Rem. in Navig.* His non dissimiles, in occidentalis Indiarum insula *Hispaniola*, *Hivana* vocant. Dorso spinoso, capite cristato, aphoni, quatuor
pedi-